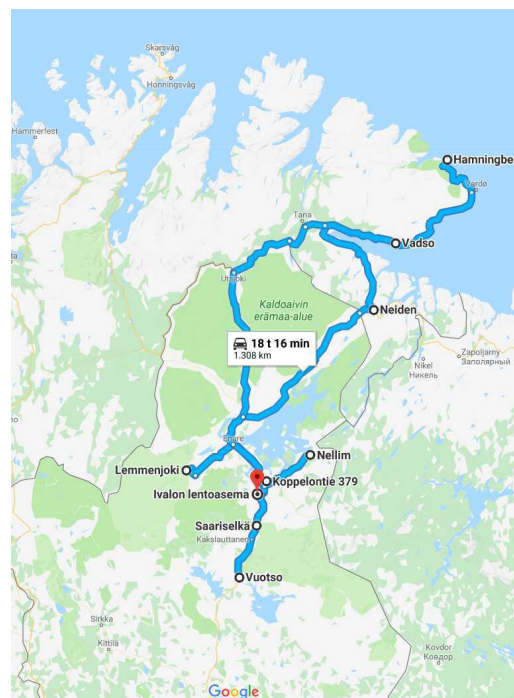

Rejserapport Nord-Finland og Varangerhalvøen 2018

Deltagere: Marta, Steffen og Henning, og delvis Gitte og Allan. Foto: Steffen

1/6. Efter en noget kaotisk afgang i Kastrup på grund af et tilsyneladende forsvundet pas, som dog blev fundet på dets sædvanlige plads i håndbagagen efter ankomst til Helsingfors, var der lige 5 timers ventetid i lufthavnen til at få nerverne til at falde til ro. Vel ankommet til Ivalo lufthavn var der yderligere ventetid på at få udleveret den lejede bil, og derefter nogen problemer med at mødes med udlejer af vores gæstehus, som skulle være vores udgangspunkt i 4 dage. Rejsetiden var efterhånden oppe på 12 timer, men det var umagen værd med en pragtfuld udsigt fra terrassen. Kort efter rullede autocamperen med Gitte og Allan ind foran huset. Glædeligt gensyn, og ikke mindst med autocamperen, som hurtigt blev udnævnt til "følgevogn". Vi forlod Danmark i 25 graders varme, og efter få dage sank temperaturen til 3-5 grader med regn og sludbyger, så vi kunne ligeså klumpe os sammen i følgevognen med indlagt varme.

På søen nedenfor huset sås Hvinand og St. Skallesluger, og Sjagger, Misteldrossel og Gøg lod sig høre.

2/6. Inden afgang tjekkedes søen, og på modsatte bred gik to Traner, og Løvsangere skulle vise sig at være talrige alle dage.

En engelsk turbeskrivelse havde anvist et par stop på vej 91 mod Nellim. Ved første stop gik vi 200 meter og fik udsyn over et moseagtigt område. Brushøns, Sædgæs, Småspove, Hjejle, Dobb. Bekkasin, og andet stop, hvor vi gik 4-500 meter fik vi en af vores eftertragtede arter, Dværgværling, som vi kunne se syngende i toppen af birketræerne. En snerrende lyd forvirrede os, indtil vi fandt fuglen. Det var Kvækerfinke i pragtdragt med helt sort hoved!. Vi kender den jo kun i vinterdragt og har aldrig hørt dens snerrende "sang".

Efter samme engelske turrappport sigtede vi efter 2 fugletårne. Vejen Karsimukantie gik til venstre fra 91. Vi overså det første, men fandt dog nummer to. Fra tårnet hørtes Br. Fluesnapper og

Fyrremejse. Et par Traner sås ved skovbrynet på den anden side af søen, og Ll. Korsnæb kom på et kort visit ved tårnet.

Mursejler undrede vi os over: Hvor bygger de rede!?

Vejen endte tilsyneladende ved en lille havn, så vi vendte om efter at have scannet lidt fra havnen.

Vi fandt 2. fugletårn, (det viste sig, at skiltet var væltet) og til vores skræk opdagede Steffen, at autocamperen var punkteret! Allan fik pumpet hjulet op, og han og Gitte kørte tilbage til Ivalo for om muligt at få det lappet. Vi andre gik derefter godt og vel 1 km ud til tårnet, og på vejen så vi 2 Knopsvaner, som angiveligt ikke skulle være på disse kanter! St. og Ll. Skallesluger på vandet og ved søbredden var der

ca 20 dansende Brushøns i alle farver, en Havterne kom strygende og Tinksmed syngende fra en trætop. Det, vi troede var en svømmende Bæver, var en Bisamrotte, for Bæveren findes ikke så langt mod nord!

Allan havde ikke fået held med autoværkstedet her lørdag klokken 13:00, så han havde nødtørftigt fået "lappespray" pumpet ind i hjuler, så det kunne holde til mandag. Vi mødtes så igen på hovedvej

91, hvor vores vej Karsimuknatie gik fra. Vi sigtede mod Nellim tæt ved den russiske grænse, hvor byen overvejende bebos af russiske samer. Vi fik første store hit: En Tjurhøne i vejsiden! Rensdyrene begyndte nu at dukke op. I Nellim besøgte vi den ortodokse russiske kirke, relativ nybygget og i træ. En tømmerflødningskanal, som forbinder to søer med en temmelig stor niveauforskel står nu som et museum. Vi så markeringerne på træerne, der viste, at "hertil og ikke længere" var markeringen af en bufferzone til Rusland.

Vi kom sent hjem, så vi enedes om at nemt måltid, så vi indkøbte grillpølser og pommes frites. Med megen god vilje og med hjælp af kraftig sennep lykkedes det os tro på, at det ikke blot var mel med kødsmag. Men pølsskindet var OK.

3/6 Vi kørte mod nord til Inari og drejede mod sydvest. Lemmenjoki naturpark var målet for et par timers vandretur. Steffen spottede kort efter vandreturens start en Lavskrige. Og der var pludselig flere. Vi mente at kunne bestemme 2 voksne og 3 flyvefærdige unger. Og efter en halv time var det Allans tur: Lapmejsen med unger! To gode hits, som var på ønskelisten. Rødstjert hørtes, og vi opdagede, at ikke kun Kvækerfinken havde en snerrende lyd, men også Vindroslen kunne snerre. Efter Vandreturen forsøgte vi at komme ned til floden. Det var ikke muligt, så vi gik en tur langs et moseområde, hvor en Tinksmed sang fra toppen af en fyr. En Havterne yngede tilsyneladende i mosen.

I Inari besøgte vi det flotte Same-museum SIIDA. Meget imponerende og informativ. Nok til en hel dags fordybelse, men vi havde kun et par timer inden lukketid klokken 18. Aftensmaden var rensdyrfilet med salat og fritter.

4/6 Allan var tidligt på stikkerne for om muligt at få fordækket lappet i Ivalo. Det blev i stedet til et nyt dæk!

Efter morgenmaden gik det mod syd til Uhro Kekkonen

Nationalpark. Efter ca 40 km. drejede vi fra mod øst, og endte ved fjeldtoppen Kilopää, der ragede 200 meter op, og var lige over trægrænsen. I en strid blæst og småregn trodsede vi elementernes rasen og nåede omsider toppen. Trods det lidt disede vejr var der en fantastisk udsigt. Vi spredte os lidt og spejdede efter liv i det stenede område. En lille hvid plet fangede Steffens opmærksomhed, og minsandten om ikke det var en Fjeldrype! Endnu et godt hit.

Nede igen var der stor enighed om at indtage frokosten i restauranten, og vi kunne få tørret overtøjet i garderoben.

Gitte og Allan kørte nu mod nord igen for at besøge det fugletårn, de missede i lørdags, og vi andre kørte mod syd til Tekojärva-søen, som Gitte og Allan havde besøgt ugen før. Angiveligt med 14 havørne i eet kikkertfelt! I Vuotso 35 km mod syd drejede igen mod øst og kørte 7-8 km ad en grusvej og fandt rasteplassen. Fugletårnet lå lidt skjult til højre, og det var lidt trangt. Men det Gav 10 Havørne, Sortklire,

Temmincksrype, Brushøns i alle farver, Hjejler og Tinksmede.

På vejen tilbage ved Saaraselkä, hvor vi skulle overnatte på hjemturen fra Norge, ville Steffen lige vise os bjergtoppen Kaunispää, som han havde besøgt året før. Marta og jeg nåede lige at se en fugl lande: En Pomeransfugl! Sikke et hit! Den var kun synlig få sekunder, og selv om vi eftersøgte den, var den væk. Men to af os fik den!

Hjemme ved hytten havde Allan og Gitte tændt op i grillhytten nede ved søen og sad og mæskede sig med rødvin.

Vi indtog her den sidste aften grillede, marinerede nakkekoteletter. Hytten blev lettere tilrøget med nogen irritationshoste til følge. Heldigvis havde vi dulmende midler til rådighed.

5/6 Efter rengøring af hytten gik turen langs vestsiden af Inari-søen op mod Norge. Kun et enkelt stop ved sædvanlig second breakfast klokken 11. Det var desværre ikke muligt at komme ned til søen. Gitte og Allan fik lige spottet en Lavskrige, der krydsede vejen. Vi krydsede grænsen til Norge og blev lige underkastet et venligt toldeftersyn. Den mandlige tolder komplementerede os for det rette valg af medbragt finsk øl, Bjørnebryg.

Ved Neiden drejede vi fra mod kirken, hvor der angiveligt skulle være Nordsanger, men nej! Efter frokosten videre ad grusvejen til en rasteplads med fugleskjul.

Gode muligheder for Lille Kjove. Og det blev til 7 stk.!

Succes. Og ved strandbredden en hel flok Lille Kobbersnepper i pragtdragt. Videre til vejen endte ved en lille bådplads. Og der var også succes: 4 Sortstrubede Lommer, Tejst og Havlit. Så allerede ved ankomsten til Norge tegnede det lovende.

Desværre kunne det samme ikke siges om vejret!

Fra højderne kom vi ned mod Varangerfjorden, og de første Havørne viste sig. Vi optalte 17 inden dagen sluttede. Efter

Varangerbotn gik det atter udad langs fjorden, og næste mål var

Nesseby Kirke. Her udspandt der sig en drabelig diskussion om nogle vadere med brunlige oversider. De opførte sig præcis som ryler og pilede rundt og borede næbbet ned i mudderfladen. Det var såmænd Sandløbere, men i sommerdragt! Vi kender dem jo kun herhjemme i den grålige vinterdragt, og hvor de løber efter bølgerne på sandfladen!

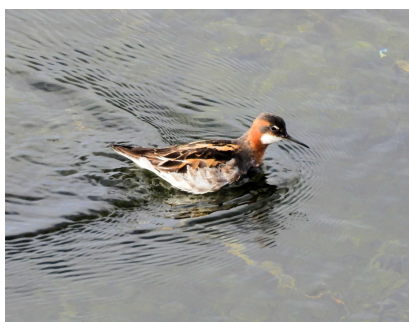

På den videre tur krydsede en Mosehornugle lige vejen.

Efter indlogering af 3 personer på hotel i Vadsø og 2 i autocamper på hotellets parkeringsplads gik de 3 på indisk restaurant til en lettere anretning og de 2 spiste rester fra de riges bord i camperen. Vi samledes til en velfortjent godnatforfriskning i camperen.

6/6. Vi stod op til en strid blæst, som hele dagen generede brugen af teleskopet. Vi gik dog fortrøstningsfuldt en tur ud til søen bag hotellet, hvor vi kunne optælle 13 Odinsløvs samt endog en parring, Skærpiber, Alm Kjove, Lille Kobbersnepper, Ride, Bramgæs og Løvsangere overalt.

Derefter var målet ridekolonien på Ekkerøy. Tusindvis af Rider! Tejst, Alk og Lomvie sås på havet.

På vejen til og fra Vardø gjorde vi holdt ved nogle småsøer og kørte ind ad nogle småveje til fjeldmoser. Lapværpling, Rødstrubet Lom, Dværgryle, Lille Kjøve, Odinsløvs blev resultatet af disse stop, mens Stenpikker, Alm. Kjøve, og Havørn sås overalt, et enkelt sted 7 Havørne på én gang.

I Vardø kørte vi langs med havnen for at kikke over mod Reinøy.

Al sejllads derover var udelukket pga vejret. Det blæste og var pissekoldt, men de modige fik set Topskarv, Alk, Lomvie, Tejst og Lunde.

Alle 5 til middag på samme indiske restaurant i Vadsø.

7/6. Målet i dag var Hamningberg på nordkysten af Varangerhalvøen. Vejen fra Vardø til Hamningberg er en smal 35 km lang vej gennem nøgne klipper og med udsigt til Barentshavet. En strid vind stod direkte ind på kysten. Og sandelig ikke, om der var spredte sommerhusbebyggelser i det barske landskab. Formiddagskaffen blev nydt ved en lille rasteplads ved en elv, hvor biotopen var perfekt for Blåhals. Allan nåede som den eneste at se Blåhalsen i flugten. Efter en stund opgav vi videre søgning og kørte mod havnen i den forladte fiskerby, Hamningberg. Undertegnede spottede en Lomvie i havnen og syntes, at næbbet havde lidt hvidt i kanten, og man tænkte straks på Polarlomvie, men chaufføren fortsatte, til vejen endte ved kysten. Vi gik nogle hundrede meter videre og fik lidt læ til teleskoperne. Der var rapporteret Hvidnæbbet Lom i området, så vi panorerede ud over de skumklædte bølger. Marta råbte op: Vandrefalk! Og den kom susende forbi, og pludselig råbte Gitte: Sule! Og det blev efterhånden til 6 Suler tæt på. Lomvier trak i hundredvis

forbi, nogle få Mallemukker og et par Tejster på havet. Hvad er det for en stor en?! råbte Marta, som havde den i kikkerten, og jeg var heldig og fangede den i skopet: Hvidnæbbet Lom! Først da Allan dagen efter selv så en sådan, godkendte han vores observation! Det samme gælder ikke min observation af 2 Alm. Skråper, som jeg så i den karakteristiske hastige flugt langs bølgekammene! På tilbagevejen fik vi verificeret, at Lomvien i havnen var en Polarlomvie, så jeg var lettet! Vi kørte tværs over den lille halvø vest for byen og krøb sammen i følgevognen og indtog frokosten. Gitte og Allan havde overnattet her for år tilbage, og de besluttede sig for at blive her. De ville dog lige med 10 km. tilbage til elven, hvor vi atter ville søge efter Blåhalsen. Vi spredte os, og miraklet skete! Jeg så et par småfugle vimse rundt mellem stenene på flodbredden, og det var sikkert Rørspurve. Jeg satte skopet på dem, og den ene var en Blåhals. Vi fik alle set den i fuld positur. Således opløftet var det tid til at skilles. Vi drog de 85 km tilbage til et varmt hotel i Vadsø, og Gitte og Allan til deres forblæste overnatningssted. Det fik de åbenbart glæde af, for en SMS dagen efter til mig lød: Hvidnæbbet Lom godkendt! Og et par timer senere: Kongeedefugl. På vejen hjem fik vi 3 Rødstrubet Lom og 7 Odisnhøns. Aftensmad på et rigtigt folkeligt cafeteria med dejlig bagt torsk!

8/6. Så ventede der 300 km tilbage til Finland og til Saariselkä syd for Ivalo, hvor vi skulle overnatte de sidste to dage. Vi forsøgte at besøge et lille reservat ved Vester Jakobselv i Varangerfjorden, men ingen adgang uden telefonisk aftale og betaling! Vi trøstede os med Havørne og Alm. Kjøver inden vi fra Varangerbotn kørte op over højderyggen og ned mod Tanaelven, som vi fulgte og krydsede grænsen til Finland ved Polmak. Videre langs elven til Utsjoki og så stik syd

mod Inari og Ivalo. Lidt før Kaamanen ligger en restaurant, der fodrer fugle, og der er frit udsyn fra restauranten. Det er lykkedes at få ca 30 Krognæb til at yngle i området. Vi kunne observere ganske tæt på – få meter – Krognæb, både han, hun og juvenile plus Hvidsisken, Gråsisken, Kvækerfinke og Grønirisk.

Ved Saariselkä skulle vi lige prøve at lede efter Pomernsfugl på toppen Kaunispää, hvor vi så den enlige fugl for 5 dage siden. Gudhjælpemig om ikke vi var heldige! Steffen og Marta råbte næsten samtidig: Her! Steffen kunne tælle til 5 og vi andre til 4!

(Det er senere af Allan blev kundgjort, at netop dette sted er et af de bedste muligheder for Pomeransfugl, men det vidste vi ikke på forhånd. Allan og Gitte forsøgte på deres tilbagetur fra Norge at se dem, men forgæves.)

Vi blev indlogeret på et rigtigt vintersportssted. Kæmpestort område og lige i denne week-end var der Agility, så folk og hunde befolkede stedet. På værelset ovenover mig lød det begge aftener ved 23-tiden, som om folk og fæ trænede stepdans!

Vi indtog noget af de sidste forsyninger af mad og drikke på Martas værelse. Og så godnat.

9/9. Vi gik lidt rundt i området. Nogle rensdyr gik rundt mellem feriehytterne og græssede. Vi fulgte en sti ovenfor en lille elv, men fik ikke set nogle fugle i skoven, som vi havde håbet. Ved elven var der en enkelt Hvidklire.

Derefter skulle søen Tekojärvi prøves igen, så vi tog lige de 35 km. en gang til – blot for at blive skuffet. Søen var bogstavelig tømmt for fugle, bortset fra et par Havørne! Et par kik fra grusvejen til nogle lysninger var ligeledes uden resultat, så vi vendte snuden mod hotellet for den sidste overnatning. Middag i restauranten, afskeds-godnatbajer på værelset, og så få pakket grejet.

10/9. Op klokken 6 og afgang til lufthavnen 6:30. Vi havde fået madpakke med af hotellet og så kunne vi drikke kaffe i lufthavnen. Vi fik en flot flyvetur i lav højde, idet vi skulle mellemlande efter 30 minutter i Kittalä. Kort ventetid i Helsingki og landing i næsten tropisk varme i Kastrup 19 grader!

Af bemærkelsesværdige fugle skal nævnes Tjurhøne, Lavskrige, Hvidnæbbet Lom, Krognæb, Lapmejse, Pomeransfugl, Lapværling, Dværgværling, Polarlomvie, Blåhals og Alm. Skråpe, men bestemt dejligt at gense Sule, Alk, Tejst, Lomvie, Lunde, Topskarv, Trane plus mængden af Havørne.

Henning